

НОВИ САД - На данашњи дан 1934. године убијен је краљ Александар I Карађорђевић - Краљ Ујединитељ. Од 1921. до 1929. владар Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, од 1929. до 1934. Југославије. Атентат у Марсељу, у којем је убијен и шеф француске дипломатије Луј Барту, организовали су хрватски терористи - усташе, уз подршку Мусолинијеве Италије. Даља позадина није никада расветљена, постоји неколико опречних теза. Пасош пронађен код убице издат на име Петра Келемана, био је чехословачки. Александар се школовао у Швајцарској, Русији и на француској војној академији Сен-Сир. Постао је престолонаследник 1909. уместо старијег брата Ђорђа, а од 1914. као регент владао је Србијом у име болесног оца краља Петра I. Био је на челу Врховне команде српске војске у победоносним ратовима од 1912. до 1918. у којима је испољио изузетну храброст. Постао је краљ Срба, Хрвата и Словенаца 6. новембра 1921. након смрти краља Петра I.

1. Trenutak pre atentata

2. Trenutak atentata

3, 4. Ne

1892. године рођен је писац Иво Андрић, добитник Нобелове награде за књижевност, члан Српске краљевске академије. Студирао је књижевност и историју у Загребу, Бечу,

Кракову и Грацу и докторирао историју у Грацу 1924. делом "Развој духовног живота у Босни под утицајем турске владавине". У Првом светском рату хапшен је и интерниран због изразите просрпске оријентације, а између два светска рата био је амбасадор Краљевине Југославије у Берлину. У младости је писао песме ("Ех понто", "Немири", "Лирика"). Приповедач снажне имагинације, изузетан познавалац Босне, одликовао се ванредном чистотом језика и стилем, префињеним психолошким анализама. Дела: романи "На Дрини ћуприја", "Травничка хроника", "Госпођица", "Проклета авлија", "Омер-паша Латас" (недовршен), збирке приповедака "Немирна година", "Жеђ", "Јелена, жена које нема", "Знакови", "Деца", "Кућа на осами", путописи и скице "Стазе, лица, предели", медитативна проза "Знакови поред пута", "Есеји, критике, чланци И и ИИ", "Свеске".

1967 - Убијен је аргентински револуционар Ернесто "Че" Гевара, симбол револуција у Латинској Америци. Дипломирао је медицину у Буенос Ајресу 1953. потом је отишао у Гватемалу, па у Мексико, где је упознао Фидела Кастра, с чијом експедицијом се 1956. искрцао на Кубу. После победе револуције 1959. постао је 1961. министар привреде, а Кубу је напустио 1965. у намери да у Боливији - где је убијен - поведе устанак за ослобођење Јужне Америке од доминације САД и домаће олигархије. Дела: "Успомене на кубанску револуцију", "Дневник из Боливије".

